

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Vndecimo Kalend. Decemb.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

Vndecimo Kalend. Decemb.

21
Nouemb.Hierosolymis Præsentatio Beatæ Dei Genitricis
Virginis Mariæ in templo.Vide cap.
11 Apot.
Spit. fol.
78.

Recentioris instituti & appellationis est hæc festiuitas. In Gallias primùm transijt anno Domini 1375. temporibus Caroli quinti Francorum Regis: & vt antiqua Ritualia, ac vetusta Ecclesiarum monumenta significant, Præsentationis solennitas ea olim est appellata, qua Dei Genitrix Sancto Simeoni, Verbum infans, Deum hominem, Christum Iesum, in templo obtulit; quæ hodie Purificatio Mariana dicitur; & id ipsum Oratio Missæ eius diei, planè indicat. Verùm hac die, ea festiuitas celebratur, qua Beata Dei Genitrix, puella trimula siue triennis, in templo Domini, Domino est præsentata. Erant enim in circuitu templi variorum series cellarum, in quibus feminæ Deo deuotæ habitabant, vt patet ex pluribus scripturæ locis. Josaba filia Regis Ioram, clam subtraxit è gladio Athaliæ in necem filiorum Ochoziæ debacchantis, Ioas filium dicti Regis, quem vnà cum nutrice in templum adductum, ibidem per sex annos enutriuuit. Insuper habetur in Exodo à Moysè factum labrum æneum cum basi sua de speculis mulierum, quæ excubabant in ostio tabernaculi: quas, illius loci interpretes, dicunt fuisse mulieres, quæ seculi pompæ atque delitijs renuntiantes, sese vnà cum suis rebus, his præsertim quæ essent peccatorum illecebræ, ministerijs Domini mancipantes, assiduis intentione precibus excubarent ad ostium tabernaculi; quod quidem pietatis officium, extructo postmodum templo, non tantum non cessasse, sed magnificè auctum fuisse, par est credere; ex quarum numero fuisse Annam prophetissam, filiam Phanuel, quam Cyri-
lus vocat religiosissimam Monialem, plerique existimant. Erat
namque hic quasi cœtus religiosus deuotarum feminarum illius temporis, qui quasi typus fuit & umbra nostrarum Religiosarum, quæ meritò ab hisce originem & antiquitatem
suam

Ioseph. l.
8. antiq.
c. 2.
4 Reg. 11.

Exod. 38.

Cyril. cat.
10.

suam arcessere possunt. Similes illis, quas hodie Canonissas, in Belgio vocamus. Sic enim erant Deo oblatae, vt solutis per singulos annos siclis, redimi, & ad saeculum redire, ac matrimonio coniungi possent, vt in Beatissima Virgine Maria factum constat.

Et sanè piissima consuetudo bonorum parentum est, qua filios suos & filias à teneris annis & ab incunte aetate Deo consecrant, aut in monasterijs & Religiosis domibus educandos procurant. Ita S. Placidus quinquennis traditus fuit S. Benedicto efformandus: qui à puero vitæ monasticae ita se assuefecit, vt factus sit insignis Religiosus & Martyr. Et de S. Benedicto tradit historia, quod pueros passim ad suum Ordinem receperit, vt à teneris assuescerent austeritati & disciplinae monasticae, exemplo Christi, qui mox à praesepio cepit duram & pauperem vitam agere, ac se parare ad crucem & martyrium, vt ipse de seipso ait: *Pauper sum ego. & in laboribus à iuuentute mea* Ita Samson & Samuel à puero abstinerunt vino & ficera, atque consecrati sunt Nazaræi. Ita S. Ioannes Baptista, vix bimulus iuit in eremum, vestitus cilicio, locustis victitans, itaque meruit fieri Christi paranymphus & Martyr. Ita S. Nicolaus à puero ieiunabat feria. iij. & vj. Ita S. Paulus I. Eremita, S. Antonius, S. Hilarion an. 15. aetatis, relictis omnibus, eremum & vitam austeram inierunt. Ita olim tenelli pueri & Virgunculae à parentibus educabantur ad tormenta & Martyria: vti S. Felicitas septem filios educavit & perduxit ad Martyrium. Atque ita fecit heroina illa, quæ sub Dunaan tyranno, duas filiolas suas piè educando, consecrauit & virginitati & Martyrio. Atque sub eodem tyranno gloriosa illa matrona, quæ filium suum à lacte educavit ad Martyrium. Cùm enim Dunaan in Nagran Arabiae ciuitate Christianos persequeretur, matrona hæc se & filiolam suam quinquennem Martyrum sanguine perungebat: quare à tyranno damnata fuit & rapta ad ignem; quod vt puerulus vidit, tyrannum in femore, eluctando momordit, & cursu contendit ad matrem, atque insiliit in fornacem, matremque amplexus, factus est cum ipsa heres Martyrij. Quid mirum ergo si S. Edmundi Archiepiscopi Cantuariensis mater, cùm eum puerum Parisios ad studia mitteret, duos ei cilicia dederit, iusseritque vt bis vel ter in hebdomade, illa gestaret, ac deinde sæpius alia & alia submiserit. Vnde ipse matris secutus consilia, cilicij loricam addidit, ijsque mirè corpus afflixit. *Bonum est viro, cùm portauerit iugum Domini ab adolescentia sua. nam Prouerbiū est: Adolescens iuxta viam suam, etiam cùm senuerit, non recedet ab ea.*

Difficultes

Procop.
& Baron.
anno 522.

Thren. 3.

Prouerb.
22.

Difficulus eraditur, inquit Hieron. quod rudes animi perbibere-
runt. Lanarum conchylia quis in pristinum candorem reuocet? re-
cens testa, diu & saporem retinet & odorem, quo primum imbuta
est. Consentaneum itaque est, ait Plato, primam de ipsis iuuenibus
curam suscipere, vt quam optimi euadant: sicut decet agricolam
nouellarum plantarum primam curam gerere. Quam rem Joannes
Gerson, Cancellarius licet Parisiensis, tanti estimauit, vt eo munere,
quasi honorifico vereque Christiano perfunctus sit, ipseque pueros
erudire, eorumque confessiones assidue audire voluerit, vt etiam
num faciunt viri Religiosi & insignes; quin & Doctores, magno
Ecclesie bono & fructu.

Hieron.
epist. 7.Plato in
dialog.

Sed dicunt, ait in quodam tractatu de pueris ad Christum trahen-
dis: Occupationem meam tamquam Cancellarij, in maioribus esse
debere. Nescio prorsus si quidquam maius esse potest, quam ani-
mas ab ipsis inferni portis eripere, & tales paruulorum animas quasi
plantare aut rigare, partem non indignam horti Ecclesiastici.

Sed asserunt me in praedicationibus publicis ista magnificentius
operaturum. Id quidem fortè pomposius, sed meo iudicio non effi-
cacijs, neque fructuosius. nam

Quo semel est imbuta recens seruaabit odorem

Testa diu.

Venite ergo ad me parvuli: ego vobis doctrinam, vos mihi oratio-
nem impendetis. Sic Angelos nostros vicissim latificabimus. Hæc
fusius, pro occasione trimulae nostrae Virginis in templo præsentatæ;
quam historiam nonnulli conantur exprimere, ex libello de or-
tu B. Mariæ apud Hieron. quod triennis absque ductu ascenderit
per quindecim gradus templi. Verùm quæ dicuntur de quindecim
gradibus templi plane incerta sunt, vt inquit vigilantissimus sacra-
rum litterarum interpres (sic eum vocat Baron. tom. 1. anno 1.) ex
Lectore Cœnobij nostri, & Doctore Louaniensi, Episcopus Ganda-
uensis, Cornelius Iansenius. Neque enim vel ex scriptura, vel ex Jo-
sepho constare potest, quot fuerint gradus templi à Salomone pri-
mo extructi. Ezechiel quidem in suo templo meminit quindecim
graduum, in quorum septem ascendebatur ad atrium mulierum; re-
liquis octo ab atrio mulierum ad atrium virorum: Josephus tamen
in secundo templo testatur fuisse quatuordecim à porticibus ad
atrium mulierum, & ab eo vsque ad atrium alterum, quindecim:
ab hoc rursum duodecim gradibus in templum ascendi solitum. ita

Cornel.
Iansen.
in psal.
119.

August.
tract. in
Pfal.

Jansenius. Augustinus tamen, Lyranus & alij recentiores, aliter sentiunt: Tot sunt, inquit August. Psalmi qui appellantur graduum, quoniam tot fuerunt etiam templi gradus: in quorum ascensione solebant decantari, quotiescumque populus Hebræorum sese ab hostibus in libertatem vindicabat, aut singulare aliquod beneficium à Deo acceperat.

Quòd verò trimula fuerit præsentata, communis & quasi certa est antiquorum, maximè Græcorum Patrum traditio.

25
Nouemb.

Sexto Kalend. Decemb.

Vide cap.
26. Apot.
Spir. fol.
145.

In Armenia natalis S. Niconis monachi, ex cuius ossibus salutiferum vnguentum manare consuevit, quod sanctificationi, malisque & morbis omnibus depellendis proficuum erat.

Judic. 15.

Deus Opt. Maxim. cum multis modis sanctorum suorum cineres illustrarit, eo etiam honore dignatus est, ut ex aridis ossibus (ut olim ex asini maxilla qua Samson Philistæos deleuit, aquæ fontem manare fecit) liquorem medicamenti vim habentem ad curandas malas valetudines, & impios hagiomachos conuincendos, iugiter fluere voluit. idque non tantum huius S. Niconis reliquis, sed & plurium aliorum sanctorum sacris ossibus præstitit. Ita de S. Nicolao Miræ Episcopo canit Ecclesia:

*Ex eius tumba marmorea sacrum refudat oleum,
quo liniti sanantur cæci, surdis auditus redditur,
& debilis quisque, sospes regreditur.*

& in Breviario Toletano:

*Cuius tumba fert oleum,
Matres oliuæ nesciunt;
Quod natura non protulit,
Marmor sudando parturit.*

Euag. l. 2. Refert Euagrius, & Nicephorus, è corpore S. Euphemie profluxisse copiosum humorem rubeum instar sanguinis, aded ut eo non solum Imperator & Episcopus, sed & totus populus, qui ibi congregari solebat, perficeretur. neque guttas illas villo tempore defecisse, neque